

1875-04-14

AFSENDER

Nanny Bech

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 49 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Brev ang. P.C. Skovgaards død. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

My Moris var at kunne han skrive om Skovgaard
 Det varde sig ikke.
 Onsdag aften 2. 12 de
 - - - - -

Det Skovgaard er død, har du nu alt seet:
 "Fædrelandet"; Lige for i fjor vintre da han fik det første
 lille anfald af apoplektic, tænkte man jo derpaa, og
 vintre alt mere og oftere, da hans kræfter svandt saa
 stærkt, og han leed saa meget især af rindesind, flere gange
 havde han heftige anfald, og Dr. Lehmann blev kaldet
 meget seent om aftenen, - og dog - kom det nu uventet
 over hans venner, - saadan gaar det saa ofte. Vi er
 meget bekræftet her, vi holdt alle tre af ham, og det stor
 pris for ham, det er saa svært at miste en saadan og ad
 karakter, ud af kredsen af sine venner, - det bliver
 tyndere og tyndere, - men især er jo det tungt at tænke
 paa hans tre børn, Tochteren er kun 18aar. - Det var
 saa deilig en død, saa det bliver et vellykket minde
 for dem, deres hele liv, og jeg synes, vi alle som haske
 af ham, maa takke Gud derfor, haardt for hans død,
 og for vores egen. - Mandag aften gik han ikke til

[illegible]

den bedste Bille,
Kant i Kjøbenhavn, i Mønst. — Det Pødsam sagte jo me-
get værdt, Skolepædagog, og blev indskrevet meget der, der blev
arbejdet forskelligt derpaa, og Skuffelken var nok tem-
melig stor. — Hans Søn i alle høit uøjet om, hverledes
det er gaaet den unge student Mortensen fra Kjøben-
havn, der for sig Tredag begyndte sine bet forelesninger
han havde gaaet tilladelse til at holde, imod Rasmussen
søn og Brøchneres filosofi, — du ved imidlertid han først
henvendte sig til konsistoriet — de beredte enstemmig
nei — saa gik det til ministeriet og det henvendte sig
til Mortensen der sagde ja, — jeg har været der oppe
de sidste dage og andet saa jeg har glemt at sige derom.
— Det er fornøieligt at høre om din nye nabo i Lilling-
Søndsteds Kjønde ham godt, og B. gav ham et godt løb
— en søn og Kristen mand, — altid glad og fornøiet, og
siger sin mening saa uimodsigelig lige ud — og tænder saa
fornøieligt, — saa vidt jeg forstod saa kom han jævn-
ligt til Rømersballe — og synes det var Marie der ledest
fortælle mig, de var en gang blevet uvenner for han
havde sagt noget uproduktivt om Døtteren, — saa alt
lykede fra — det var et ligespeelt og fornøieligt menneske.